

Књига Исуса Навина

*Бог поткрепљује Исуса у његовом позиву.
Народ му обећава послушност.*

¹ А по смрти Мојсија, слуге Господњег, рече Господ Исусу сину Навином, служи Мојсијевом, говорећи:

² Мојсије, слуга мој, умре; зато сада устани, пређи преко тог Јордана ти и сав тај народ у земљу коју ја дајем синовима Израилјевим.

³ Свако место на које ступите стопама својим дао сам вам, као што рекох Мојсију.

⁴ Од пустиње и од овог Ливана до реке велике, реке Ефрата, сва земља хетејска до великог мора на западу биће међа ваша.

⁵ Нико се неће одржати пред тобом свега века твог; са тобом ћу бити као што сам био са Мојсијем, нећу одступити од тебе нити ћу те оставити.

⁶ Буди слободан и храбар, јер ћеш ти предати том народу у наследство земљу за коју сам се заклео оцима њиховим да ћу им је дати.

⁷ Само буди слободан и храбар да држиш и твориш све по закону који ти је заповедио Мојсије слуга мој, не одступај од њега ни надесно ни налево, да би напредовао куда год поћеш.

⁸ Нека се не раставља од уста твојих књига овог закона, него размишљај о њему дан и ноћ, да држиш и твориш све како је у њему написано; јер ћеш тада бити срећан на путевима својим и тада ћеш напредовати.

⁹ Нисам ли ти заповедио: Буди слободан и храбар! Не бој се и не плаши се, јер је с тобом Господ Бог твој куда год идеш.

¹⁰ Тада заповеди Исус управитељима народним говорећи:

¹¹ Прођите кроз логор и заповедите народу говорећи: Спремите себи погаче, јер ћете за три дана прећи преко Јордана па уђите и узмите земљу коју вам Господ Бог ваш даје у наследство.

¹² А племену Рувимовом и Гадову и половини племена Манасијиног рече Исус говорећи:

¹³ Сетите се шта вам је заповедио Мојсије, слуга Господњи, рекавши: Господ Бог ваш смири вас и даде вам ову земљу.

¹⁴ Жене ваше, деца ваша и стока ваша нека остану у земљи коју вам даде Мојсије с ове стране Јордана; ви пак прођите под оружјем пред браћом својом, који сте год за војску, и помозите им,

¹⁵ докле не смири Господ и браћу вашу као вас, и наследе и они земљу коју им даје Господ Бог ваш; па се онда вратите на наследство своје које вам је дао Мојсије, слуга Господњи, с оне стране Јордана, ка истоку, и држите га.

¹⁶ А они одговорише Исусу говорећи: Шта си нам год заповедио чинићемо, и куда нас год пошаљеш ићи ћемо.

¹⁷ Слушаћемо те како смо слушали Мојсија; само нека Господ Бог твој буде с тобом као што је био с Мојсијем.

¹⁸ Ко би се противио твојој заповести и не би слушао речи твоје у свему што му заповедиш, нека се погуби; само буди слободан и храбар.

2

Рава спасава две израиљске уходе у Јерихону за обећање да ће са својом породицом бити поштеђена.

¹ А Исус син Навин посла из Ситима потајно две уходе рекавши им: Идите, видите земљу и Јерихон. И они одоше, и дођоше у кућу једној курви, којој име беше Рава, и преноћише онде.

² Али би јављено цару јерихонском и казано: Ево, људи дођоше овамо ноћас између синова Израиљевих да уходе земљу.

³ И посла цар јерихонски к Рави и поручи: Изведи људе који су дошли к теби и ушли у твоју кућу, јер су дошли да уходе сву земљу.

⁴ Али жена узевши она два човека сакри их; па рече: Јесте истина да су људи дошли к мени, али ја не знах одакле беху;

⁵ и кад се врата затвараху у сумрак, људи изађоше; не знам куда одоше; идите брзо за њима; стићи ћете их.

⁶ А она их беше извела на кров, и сакрила их под лан нетрвен, који беше разастрла по крову.

⁷ И људи пођоше за њима у потеру пут Јордана до брода; и врата се затворише кад изађе потера за њима.

⁸ Они, пак, још не беху поспали, а она дође к њима на кров,

⁹ и рече им: Знам да вам је Господ дао ову земљу, јер нас нападе страх од вас, и препали су се од вас сви који живе у овој земљи.

¹⁰ Јер чусмо како је Господ осушио пред вама Црвено море кад изађосте из Мисира, и шта сте учинили од два цара аморејска који беху преко Јордана, од Сиона и Ога, које побисте.

¹¹ И кад то чусмо, растопи се срце наше, и ни у коме већ нема јунаштва од страха од вас, јер је Господ, Бог ваш, Бог горе на небу и доле на земљи.

¹² Него сада закуните ми се Господом да ћете учинити милост дому оца мог као што ја вама учиних милост, и дајте ми знак истинит,

¹³ да ћете сачувати живот мом оцу и мојој мајци и мојој браћи и мојим сестрама и свима њиховим, и да ћете избавити душе наше од смрти.

¹⁴ А људи јој одговорише: Ми ћемо изгинуту за вас, ако не издате ову нашу ствар; и кад нам Господ да ову земљу, учинићемо ти милост и веру.

¹⁵ Тада их она спусти кроз прозор по конопцу; јер кућа њена беше на зиду градском, и она на зиду становаше.

¹⁶ И рече им: Идите у гору да не наиђе на вас потера, и онде се кријте три дана док се не врати потера, па онда идите својим путем.

¹⁷ А људи јој рекоше: Бићемо прости од ове твоје заклетве којом си нас заклела;

¹⁸ ево, кад дођемо у земљу, вежи ову врпцу од скерлета на прозор, кроз који си нас спустила, и скуп и код себе у ту кућу оца свог и матер и браћу и сав дом оца свог.

¹⁹ И ко би год изашао из твоје куће, крв његова нека буде на његову главу, а ми да нисмо криви; а ко год буде с тобом у кући, крв његова нека дође на наше главе, ако га се ко руком дотакне.

²⁰ Али ако издаш ову ствар нашу, тада ћемо бити прости од твоје заклетве, којом си нас заклела.

²¹ А она одговори: Како рекосте тако нека буде. Тада их пусти, и одоше; и она веза врпцу од скерлета на прозор.

²² А они отишавши дођоше у гору, и осташе онде

три дана докле се не врати потеря; јер их је потеря тражила по свим путевима, али их не нађе.

²³ И вратише се она два човека, и сишавши с горе пребродише и дођоше к Исусу, сину Навином, и приповедише му све што им се догодило.

²⁴ И рекоше Исусу: Заиста дао нам је Господ у руке сву ту земљу, и сви становници оне земље уплашили су се од нас.

3

Синови Израиљеви прелазе преко Јордана не оквасивши ногу.

¹ И уста Исус ујутру рано, и кретоше се од Ситима и дођоше до Јордана он и сви синови Израиљеви, и ноћише онде а не пређоше.

² А после три дана прођоше управитељи кроз логор,

³ и заповедише народу говорећи: Кад видите ковчег завета Господа Бога свог и свештенике Левите где га носе, пођите и ви с места свог и идите за њим.

⁴ Али нека буде даљине између вас и њега до две хиљаде лаката; ближе до њега не примичите се, да бисте познали пут којим ћете ићи, јер још никада нисте ишли тим путем.

⁵ И Исус рече народу: Освештајте се, јер ће сутра учинити Господ чудеса међу вама.

⁶ Потом рече Исус свештеницима говорећи: Узмите ковчег заветни и идите пред народом. И узеше ковчег заветни и пођоше пред народом.

⁷ А Господ рече Исусу: Данас те почињем узвишавати пред свим Израиљем да познају да ћу и с тобом бити као што сам био с Мојсијем.

8 Зато ти заповеди свештеницима који носе ковчег заветни, и реци: Кад дођете на крај воде Јордана, станите у Јордану.

9 И рече Исус синовима Израилевим: Приступите овамо, и чујте речи Господа Бога свог.

10 По том рече Исус: По овом ћете познати да је Бог живи посред вас, и да ће заиста одагнати испред вас Хананеје и Хетеје и Јевеје и Ферезеје и Гергесеје и Јевусеје:

11 Ево, ковчег завета Господа свој земљи поћи ће пред вама преко Јордана.

12 Зато сада изаберите дванаест људи из племена Израилевих, по једног човека из сваког племена.

13 И чим свештеници, носећи ковчег завета Господа Господа свој земљи, стану ногама својим у води јорданској, вода ће се у Јордану растворити, те ће вода која тече одозго стати у гомилу.

14 И кад се подиже народ из шатора својих да пређе преко Јордана, и свештеници понесоше ковчег заветни пред народом,

15 и кад они што су носили ковчег дођоше до Јордана, и свештеници носећи ковчег оквасише ноге своје на крају воде (јер је Јордан пун преко брегова својих за све време жетве),

16 заустави се вода што је текла одозго, и стаде у једну гомилу врло надалеко, код града Адама, који је крај Заретана; а што је текло доле у море крај поља, море слано, отече сасвим; и народ прелажаше према Јерихону.

17 А свештеници који су носили ковчег завета Господњег стајаху на сувом усред Јордана без страха, а сав Израил њаше по сувом, докле сав

народ не пређе преко Јордана.

4

Камени за спомен о чудном прелазу преко Јордана.

¹ А кад сав народ пређе преко Јордана, рече Господ Исусу говорећи:

² Изаберите из народа дванаест људи, по једног човека из сваког племена,

³ и заповедите им и реците: Узмите одавде, из средине Јордана, с места где стоје ногама својим свештеници, дванаест каменова, и однесите их са собом, и ставите их онде где ћете ноћас ноћити.

⁴ Тада дозвола Исус дванаест људи, које беше одредио између синова Израиљевих, по једног човека из сваког племена.

⁵ И рече им Исус: Идите пред ковчег Господа Бога свог усред Јордана, узмите сваки по један камен на раме своје, према броју племена синова Израиљевих,

⁶ да буде знак међу вама. Кад вас после запитају синови ваши говорећи: Шта ће вам то камење?

⁷ Реците им: Јер се вода у Јордану раступи пред ковчегом завета Господњег, кад прелажаше преко Јордана, раступи се вода у Јордану, и ово је камење спомен синовима Израиљевим довека.

⁸ И учинише синови Израиљеви како заповеди Исус; и узеше дванаест каменова из средине Јордана, како беше рекао Господ Исусу, према броју племена синова Израиљевих; и однеше их са собом на ноћиште, и метнуше их онде.

⁹ А и усред Јордана постави Исус дванаест каменова на месту где стајаху ногама својим

свештеници носећи ковчег заветни, и онде осташе до данас.

¹⁰ Свештеници пак који ношаху ковчег стајаху усред Јордана докле се не сврши све што беше Господ заповедио Исусу да каже народу, сасвим како беше Мојсије заповедио Исусу.

И народ похита и пређе.

¹¹ А кад пређе сав народ, онда пређе и ковчег Господњи и свештеници, а народ гледаше.

¹² Пређоше и синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијиног под оружјем пред синовима Израиљевим, као што им беше казао Мојсије.

¹³ Око четрдесет хиљада наоружаних пређоше пред Господом преко Јордана на бој у поље јерихонско.

¹⁴ Тај дан узвиси Господ Исуса пред свим Израиљем; и бојаху га се као што су се бојали Мојсија, свега века његовог.

¹⁵ И рече Господ Исусу говорећи:

¹⁶ Заповеди свештеницима који носе ковчег од сведочанства нека изађу из Јордана.

¹⁷ И заповеди Исус свештеницима говорећи: Изађите из Јордана.

¹⁸ А чим свештеници који ношаху ковчег завета Господњег изађоше из среде Јордана, и стадоше на суво ногом својом, одмах се врати вода у Јордану на место своје, и потече као и пре поврх свих брегова својих.

¹⁹ А изађе народ из Јордана десетог дана првог месеца, и стадоше у логор у Галгалу, с истока Јерихону.

²⁰ А оних дванаест каменова, што изнесоше из Јордана, постави Исус у Галгалу,

²¹ и рече синовима Израиљевим говорећи: Кад у будућности запитају синови ваши оце своје говорећи: Шта представља то камење?

²² Тада обавестите синове своје и реците им: Сувим пређе Израиљ преко овог Јордана.

²³ Јер Господ Бог ваш осуши Јордан пред вама докле пређосте, као што је учинио Господ Бог ваш код Црвеног мора осушивши га пред нама докле пређосмо;

²⁴ да би познали сви народи на земљи да је рука Господња крепка, да бисте се свагда бојали Господа Бога свог.

5

Страх становника земље Хананске. Обрезавање и празник Пасхе у земљи Хананској. Мана престаје. Исусу се појављује анђео Божји.

¹ А кад чуше сви цареви аморејски, који беху с ове стране Јордана к западу, и сви цареви ханански, који беху покрај мора, да је Господ осушио Јордан пред синовима Израиљевим докле пређоше, растопи се срце у њима и неста у њима јунаштва од страха од синова Израиљевих.

² У то време рече Господ Исусу: Начини оштре ножеве, и обрежи опет синове Израиљеве.

³ И начини Исус оштре ножеве, и обреза синове Израиљеве на брдашцу Аралоту.

⁴ А ово је узрок зашто их Исус обреза: сав народ што изађе из Мисира, све мушкиње, сви људи војници помреше у пустињи на путу, пошто изађоше из Мисира;

⁵ јер беше обрезан сав народ који изађе, али не обрезаше никога у народу који се роди у пустињи на путу, пошто изађоше из Мисира.

⁶ Јер четрдесет година иђаху синови Израилјеви по пустињи докле не помре сав народ, људи војници, што изађоше из Мисира, јер не слушаше глас Господњи, те им се закле Господ да им неће дати да виде земљу, за коју се заклео Господ оцима њиховим да ће им је дати, земљу, где тече млеко и мед;

⁷ и на место њихово подиже синове њихове; њих обреза Исус пошто беху необрезани, јер их не обрезаше на путу.

⁸ А кад се сав народ обреза, осташе на свом месту у логору докле не оздравише.

⁹ Тада рече Господ Исусу: Данас скидох с вас срамоту мисирску. И прозва се оно место Галгал до данашњег дана.

¹⁰ И синови Израилјеви стојећи у логору у Галгалу, славише пасху четрнаестог дана оног месеца увече у пољу јерихонском.

¹¹ И сутрадан после пасхе једоше од жита оне земље хлебове пресне и зрна пржена, исти дан.

¹² И преста мана сутрадан, пошто једоше жито оне земље, и већ више нису имали мане синови Израилјеви, него једоше од рода земље хананске оне године.

¹³ И кад Исус беше код Јерихона, подиже очи своје и погледа, а то човек стоји према њему с голим мачем у руци. И приступи к Њему Исус и рече Му: Јеси ли наш или наших непријатеља?

¹⁴ А Он рече: Нисам; него сам војвода војске Господње, сада дођох. А Исус паде ничице на земљу, и поклони се, и рече Му: Шта заповеда господар мој служи свом?

¹⁵ А војвода војске Господње рече Исусу: Изју обућу с ногу својих, јер је место где стојиш свето. И учини Исус тако.

6

СиновИ Израилјеви освајају и разоравају Јерихон, Раву и њену кућу штеде.

¹ А Јерихон се затвори, и чуваше се од синова Израилјевих; нико није излазио, нити је ко улазио.

² А Господ рече Исусу: Ево, дајем ти у руке Јерихон и цара његовог и јунаке његове.

³ Зато обиђите око града сви војници, идући око града једанпут на дан; тако учините шест дана.

⁴ А седам свештеника нека носе седам труба од рогова овнујских пред ковчегом; а седмог дана обиђите око града седам пута, и свештеници нека трубе у трубе.

⁵ Па кад отежући затрубе у рогове овнујске, чим чујете глас од трубе, нека повиче сав народ гласно; и зидови ће градски попадати на свом месту, а народ нека улази, сваки напрема се.

⁶ Тада Исус син Навин дозва свештенике, и рече им: Узмите ковчег заветни, а седам свештеника нека носе седам труба од рогова овнујских пред ковчегом Господњим.

⁷ А народу рече: Идите и обиђите око града, и војници нека иду пред ковчегом Господњим.

⁸ А кад Исус рече народу, седам свештеника носећи седам труба од рогова овнујских пођоше пред Господом, и затрубише у трубе, а ковчег завета Господњег пође за њима.

⁹ А војници пођоше пред свештеницима, који трубљаху у трубе, а остали пођоше за ковчегом; и идући трубљаху у трубе.

¹⁰ А народу заповеди Исус говорећи: Не вичите, и немојте да вам се чује глас, и ниједна реч да не изађе из уста ваших до дана кад вам ја кажем: Вичите; тада ћете викати.

¹¹ Тако обиђе ковчег Господњи око града једном; па се вратише у логор, и ноћише у логору.

¹² А сутра уста Исус рано, и свештеници узеше ковчег Господњи.

¹³ И седам свештеника носећи седам труба од рогова овнујских иђаху пред ковчегом Господњим, и идући трубљаху у трубе; а војници иђаху пред њима, а остали иђаху за ковчегом Господњим; идући трубљаху у трубе.

¹⁴ И једном обиђоше око града другог дана, па се вратише у логор; тако учинише шест дана.

¹⁵ А седмог дана усташе зором, и обиђоше око града исто онако седам пута; само тога дана обиђоше око града седам пута.

¹⁶ А кад би седми пут да затрубе свештеници у трубе, Исус рече народу: Вичите, јер вам Господ даде град.

¹⁷ А град да буде проклет Господу и шта је год у њему; само Рава курва нека остане у животу и сви који буду код ње у кући, јер сакри посланике које смо послали.

¹⁸ Али се чувајте од проклетих ствари да и сами не будете проклетии узевши шта проклето, и да не навучете проклетство на логор Израилев и сметете га.

¹⁹ Него све сребро и злато и посуђе од бронзе и од гвожђа нека буде свето Господу, нека уђе у ризницу Господњу.

²⁰ Тада повика народ и затрубише трубе, и кад народ чу глас трубни и повика гласно, попадаше зидови на месту свом; и народ уђе у град, сваки напрема се; и узеше град.

²¹ И побише, као проклето, оштрим мачем све што беше у граду, и жене и људе, и децу, и старце и волове и овце и магарце.

²² А оној двојици што уходише земљу рече Исус: Идите у кућу оне жене курве, и изведите њу и све што је њено, као што сте јој се заклели.

²³ И отишавши они момци што уходише земљу, изведоше Раву и оца јој и матер јој и браћу јој и шта год беше њено, и сав род њен изведоше, и оставише их иза логора Израилјевог.

²⁴ А град спалише огњем и шта беше у њему; само сребро и злато и посуђе од бронзе и од гвожђа метнуше у ризницу дома Господњег.

²⁵ А Раву курву и дом оца њеног и све што беше њено остави у животу Исус, и она оста међу Израилљима до данас, јер сакри посланике које посла Исус да уходе Јерихон.

²⁶ И у то време прокле Исус говорећи:

Проклет да је пред Господом човек који би устао
да гради овај град Јерихон!
На првенцу свом основао га,
и на мезимцу свом поставио му врата!

²⁷ И Господ беше са Исусом, и разгласи се име његово по свој земљи.

7

Аханова крађа проклетих ствари доноси несрећу народу. Ахан се кажњава каменовањем.

¹ Али се огрешише синови Израилјеви о проклетињу, јер Ахан син Хармије сина Завдије сина Зариног од племена Јудиног, узе од проклетих ствари; зато се разгневи Господ на синове Израилјеве.

² А Исус посла људе из Јерихона у Гај, који беше близу Вет-Авена с истока Ветилу, и рече им говорећи: Идите и уходите земљу. И људи одоше и уходише Гај.

³ И вративши се к Исусу рекоше му: Нека не иде сав народ; до две хиљаде људи или до три хиљаде људи нека иду, и освојиће Гај; немој мучити сав народ, јер их је мало.

⁴ И оде их онамо из народа око три хиљаде људи; али побегоше од Гајана.

⁵ И Гајани посекоше их до тридесет и шест људи; и гонише их од врата до Сиварима, и побише их на стрмени; и растопи се срце у народу, и поста као вода.

⁶ А Исус раздре хаљине своје и паде лицем на земљу пред ковчегом Господњим, и лежа до вечера, он и старешине Израилеве, и посуше се прахом по глави.

⁷ И рече Исус: Јао! Господе Боже, зашто преведе овај народ преко Јордана да нас предаш у руке Аморејцима да нас побију? О, да хтесмо остати преко Јордана!

⁸ Јао! Господе, шта да кажем, кад је Израилъ обратио плећа пред непријатељима својим?

⁹ Чуће Хананеји и сви становници те земље, и слећи ће се око нас, и истребиће име наше са земље; и шта ћеш учинити од великог имена свог?

¹⁰ А Господ рече Исусу: Устани: што си пао на лице своје?

¹¹ Згрешио је Израилъ, и преступио завет мој који сам им заповедио: јер узеше од проклетих ствари, и украдоше, и затајише, и метнуше међу своје ствари.

12 Зато неће моћи синови Израилјеви стајати пред непријатељима својим; плећа ће обраћати пред непријатељима својим, јер су под проклетством; нећу више бити с вама, ако не истребите између себе проклетињу.

13 Устани, освештај народ, и реци: Освештајте се за сутра; јер овако вели Господ Бог Израилјев: Проклетство је усред тебе, Израилју; нећеш моћи стајати пред непријатељима својим докле не уклоните проклетство између себе.

14 Приступићете ујутру по племенима својим; и које племе обличи Господ оно ће приступити по породицама својим; и коју породицу обличи Господ она ће приступити по домовима својим; и који дом обличи Господ, приступиће људи из њега један по један.

15 Па ко се нађе у проклетству, нека се спали огњем и он и све његово, јер преступи завет Господњи и учини безакоње у Израилју.

16 И уставши Исус ујутру рано рече те приступи Израил по племенима својим; и обличи се племе Јудино.

17 Потом рече те приступише породице Јудине; и обличи се породица Зарина; потом рече те приступи породица Зарина, домаћин један по један, и обличи се Завдија.

18 И рече, те приступи његов дом, људи један по један, и обличи се Ахан син Хармије сина Завдије сина Зариног од племена Јудиног.

19 И рече Исус Ахану: Сине, хајде дај хвалу Господу Богу Израилјевом, и признај пред Њим, и кажи ми шта си учинио, немој тајити од мене.

20 А Ахан одговори Исусу и рече: Истина је, ја згреших Господу Богу Израилјевом, и учиних тако и тако:

²¹ Видех у плену један леп плашт вавилонски, и двеста сикала сребра, и једну шипку злата од педесет сикала, па се полакомих и узех; и ено је закопано у земљу усред мог шатора, и сребро одоздо.

²² Тада Исус посла посланике, који отрчаше у шатор, и где, беше закопано у шатору његовом, и одоздо сребро.

²³ И узеше из шатора и донеше к Исусу и свим синовима Израиљевим, и метнуше пред Господа.

²⁴ Тада Исус и сав Израиљ узеше Ахана сина Зариног, и сребро и плашт и шипку злата, и синове његове и кћери његове, и волове његове и магарце његове, и овце његове, и шатор и све што беше његово, и изведоше у долину Ахор.

²⁵ И рече Исус: Што си нас смео? Господ да те смете данас! И засу га камењем сав Израиљ, и спалише све огњем засувши камењем.

²⁶ По том набацаше на њ велику гомилу камења, која стоји и данас. И Господ се поврати од жестине гнева свог. Отуда се прозва оно место долина Ахор до данас.

8

Освајање града Гаја. Читање благослова и проклетства на гори Гаризину и Евалу.

¹ Иза тога рече Господ Исусу: Не бој се и не плаши се; узми са собом сав народ што је за бој, па устани и иди на Гај; ево предадох ти у руке цара цајског и народ његов и град његов и земљу његову.

² И учини с Гајем и царем његовим како си учинио с Јерихоном и његовим царем; али плен из њега и стоку његову разграбите за се. Намести заседу иза града.

³ И уста Исус и сав народ што беше за бој, да иду на Гај; и изабра Исус тридесет хиљада јунака, и посла их ноћу;

⁴ и заповеди им говорећи: Гледајте ви који ћете бити у заседи иза града, да не будете врло далеко од града, него будите сви готови.

⁵ А ја и сав народ што је са мношвом примакнућемо се ка граду; па кад они изађу пред нас, ми ћемо као и пре побећи испред њих.

⁶ Те ће они поћи за нама докле их не одвојимо од града, јер ће рећи: Беже испред нас као и пре. И ми ћемо бежати испред њих.

⁷ Тада ви изађите из заседе и истерајте из града шта буде остало. Јер ће вам га дати Господ Бог ваш у руке.

⁸ А кад узмете град, запалите га огњем; по речи Господњој учините. Ето, заповедио сам вам.

⁹ Тако их посла Исус, и они одоше у заседу, и стадоше између Ветилџа и Гаја, са запада Гају; а Исус преноћи ону ноћ међу народом.

¹⁰ А ујутру уста Исус рано и преброја народ, па пође са старешинама Израилљевим пред народом на Гај.

¹¹ И сва војска што беше с њим пође и примакавши се дођоше према граду и стадоше у логор са севера Гају; а беше долина између њих и Гаја.

¹² И узе око пет хиљада људи, и намести их у заседу између Ветилџа и Гаја, са запада граду Гају.

¹³ И кад се намести сав народ, сва војска, што беше са севера граду и што беше у заседи са запада граду, изађе Исус ону ноћ усред долине.

¹⁴ И кад то виде цар гајски, људи у граду похиташе и уранише; и изађоше онај час у поље

пред Израилља у бој, цар и сав народ његов. А не знаше да има заседа за њим, иза града.

¹⁵ Тада Исус и сав Израилљ, као да их побише, нагоше бежати к пустињи.

¹⁶ А они сазваше сав народ што беше у граду да их терају. И тераше Исуса, и одвојише се од свог града.

¹⁷ И не оста нико у Гају ни у Ветиљу да не пође за Израилљем; и оставише град отворен, и тераху Израилља.

¹⁸ Тада рече Господ Исусу: Дигни заставу што ти је у руци према Гају, јер ћу ти га дати у руке. И подиже Исус заставу што му беше у руци према граду.

¹⁹ А они што беху у заседи одмах усташе са свог места, и потрчаше чим он подиже руку своју, и уђоше у град и узеше га, и брзо запалише град огњем.

²⁰ А кад се Гајани обазреше, а то дим од града дизаше се до неба, и не имаху куда бежати ни тамо ни амо; а народ који бежаше у пустињу поврати се на оне који га тераху.

²¹ И Исус и сав Израилљ видевши да је заседа њихова узела град и где се диже дим од града, вратише се и ударише на Гајане.

²² А они из града изађоше пред њих, те беху међу Израилљцима одовуд и одонуд, и побише их тако да ниједан не оста жив нити утече.

²³ А цара гајског ухватише живог и доведоше к Исусу.

²⁴ А кад побише Израилљци све Гајане у пољу, у пустињи, куда их гонише, и падоше сви од оштрог мача, те се истребише, онда се вратише сви Израилљци у Гај, и исекоше шта још беше у њему оштрим мачем.

25 А свих што изгибоше онај дан, и људи и жена, беше дванаест хиљада, самих Гајана.

26 И Исус не спусти руку своју, коју беше подигао са заставом, док не побише све становнике гајске.

27 Само стоку и плен из града оног разграбише Израилџи за се, као што беше Господ заповедио Исусу.

28 И Исус спали Гај, и обрати га у гомилу вечну, и у пустош до данашњег дана.

29 А цара гајског обеси на дрво и остави до вечера; а о заходу сунчаном заповеди Исус те скидоше тело његово с дрвета и бацише пред врата градска, и набацаше на њ велику гомилу камења, која стоји и данас.

30 Тада Исус начини олтар Господу Богу Израилјевом на гори Евалу,

31 као што беше заповедио Мојсије слуга Господњи синовима Израилјевим, као што пише у књизи закона Мојсијевог, олтар од целог камења, преко ког није превучено гвожђе; и принесоше на њему жртве паљенице Господу, и принесоше жртве захвалне.

32 И преписа онде на камењу закон Мојсијев, који је написао синовима Израилјевим.

33 И сав Израил и старешине његове и управитељи и судије његове стадоше с обе стране ковчега, према свештеницима Левитима, који ношаху ковчег завета Господњег, и странац и домородац; половина према гори Гаризину а половина према гори Евалу, као што беше заповедио Мојсије слуга Господњи да благослови народ Израилјев најпре.

34 И потом прочита све речи закона, благослов и проклетство, све како је написано у књизи закона.

³⁵ Не би ни једне речи од свега што је Мојсије написао, које не прочита Исус пред свим збором Израилљевим, и женама и децом и странцима који иђаху међу њима.

9

Становници Гаваона задобијају лукавством пријатељство синова Израилљевих и буду одређени да стално служе.

¹ А кад то чуше сви цареви који беху с ове стране Јордана по брдима и по долинама и по свом брегу великог мора дори до Ливана, Хетејин и Аморејин, Хананејин, Ферезејин, Јевејин и Јевусејин,

² скупише се сви да се сложено бију с Исусом и с Израилљем.

³ А који живљаху у Гаваону чувши шта учини Исус од Јерихона и од Гаја,

⁴ учинише и они превару; јер одоше и начинише се посланици, и узеше старе торбе на своје магарце и старе мехове винске, подеране и искрпљене,

⁵ и обућу стару и искрпљену на ноге своје, и хаљине старе на се; и сав хлеб што понесоше на пут беше сув и плесњив.

⁶ И одоше к Исусу у логор у Галгал, и рекоше њему и људима Израилљцима: Дођосмо из далеке земље; хајде ухватите веру с нама.

⁷ А људи Израилљци рекоше Јевејима: Може бити да седите усред нас, па како ћемо ухватити веру с вама?

⁸ Али они рекоше Исусу: Ми смо слуге твоје. А Исус им рече: Ко сте и откуда идете?

⁹ А они му рекоше: Из земље врло далеке дођоше слуге твоје у име Господа, Бога твог; јер чусмо славу Његову и све што је учинио у Мисиру,

¹⁰ и све што је учинио двојици царева аморејских, који беху с оне стране Јордана, Сиону цару есевонском и Огу цару васанском који беше у Астароту.

¹¹ И рекоше нам старешине наше и сви становници наше земље говорећи: Узмите погаче на пут, и идите им на сусрет и реците им: Ми смо слуге ваше, хајде ухватите веру с нама.

¹² Ово је хлеб наш: врућ смо понели на пут од кућа својих кад смо пошли пред вас, а сад ето осушио се и уплесњивио.

¹³ А ово су мехови вински: налисмо нове, и ето су се већ подерали; и хаљине наше и обућа наша похаба се од далеког пута.

¹⁴ И повероваше људи по погачи, а не упиташе Господа шта ће рећи.

¹⁵ И Исус учини с њима мир, и зададе им веру да ће их оставити у животу; и заклеше им се кнезови од збора.

¹⁶ Али после три дана кад ухватише веру с њима, чуше да су им суседи и да живе усред њих.

¹⁷ Јер пођоше синови Израилјеви и дођоше у градове њихове трећи дан; а градови им беху: Гаваон и Кефира и Вирот и Киријат-Јарим.

¹⁸ И не побише их синови Израилјеви, јер им се кнезови од збора заклеше Господом Богом Израилјевим. Али сав збор викаше на кнезове.

¹⁹ Тада сви кнезови рекоше свом збору: Ми смо им се заклели Господом Богом Израилјевим; зато сада не можемо дирати у њих.

²⁰ Учинимо им то, и оставимо их у животу, да не дође гнев на нас ради заклетве којом им се

заклесмо.

²¹ Још им рекоше кнезови: Нека остану у животу, па нека секу дрва и носе воду свом збору како им кнезови казаше.

²² Потом их дозвола Исус и рече им говорећи: Зашто нас преваристе и рекосте: Врло смо далеко од вас, кад ето живите усред нас?

²³ Зато сада да сте проклети и да сте довека робови и да сечете дрва и носите воду за дом Господа Бога мог.

²⁴ А они одговорише Исусу и рекоше: Доиста је било јављено слугама твојим како је заповедио Господ Бог твој Мојсију служи свом да вам да сву ову земљу и да истреби све становнике ове земље испред вас; стога се врло побојасмо за живот свој од вас и учинисмо тако.

²⁵ А сада ето смо ти у рукама; чини шта мислиш да је добро и право да с нама учиниш.

²⁶ И учини им тако и сачува их од руку синова Израилјевих, те их не побише.

²⁷ И одреди их Исус у тај дан да секу дрва и носе воду збору и за олтар Господњи до данашњег дана на месту које изабере.

10

*Чудна победа Исуса над пет царева
Аморејаца. Други успеси.*

¹ А кад чу Адониседек цар јерусалимски да је Исус узео Гај и раскопао га као што је учинио с Јерихоном и његовим царем, тако да је учинио и с Гајем и његовим царем, и да су Гаваоњани учинили мир с Израилјем и стоје усред њих,

² уплаши се врло; јер Гаваон беше велик град као какав царски град, и беше већи од Гаја, и сви људи у њему беху храбри.

³ Зато посла Адониседек цар јерусалимски к Оаму цару хевронском и к Пираму цару јармутском и к Јафији цару лахиском и к Давиру цару јеглонском, и поручи:

⁴ Ходите к мени, и помозите ми да ударимо на Гаваон, јер учини мир с Исусом и са синовима Израилљевим.

⁵ И скупи се и пође пет царева аморејских, цар јерусалимски, цар хевронски, цар јармутски, цар лахиски, цар јеглонски, они и сва војска њихова, и ставши у логор под Гаваоном почеше га бити.

⁶ Тада Гаваоњани послаше к Исусу у логор у Галгал и рекоше: Немој дигнути руку својих са слуга својих; ходи брзо к нама, избави нас и помози нам, јер се скупише на нас сви цареви аморејски који живе у горама.

⁷ И изађе Исус из Галгала, он и с њим сав народ што беше за бој, сви јунаци.

⁸ И Господ рече Исусу: Не бој их се; јер их дадох теби у руке, ниједан их се неће одржати пред тобом.

⁹ И Исус удари на њих изненада, ишавши целу ноћ од Галгала,

¹⁰ и смете их Господ пред Израилљем, који их љуто поби код Гаваона, па их потера путем како се иде у Вет-Орон, и секоше их до Азике и до Макиде.

¹¹ А кад бежаху испред Израилља и беху низ врлет вет-оронску, баца Господ на њих камење велико из неба дори до Азике, те гињаху: и више их изгибе од камења градног него што их побише синови Израилљеви мачем.

12 Тада проговори Исус Господу онај дан кад Господ предаде Аморејца синовима Израилъевим, и рече пред синовима Израилъевим:

Стани сунце над Гаваоном,
и месече над долином елонском.

13 И стаде сунце и устави се месец,
докле се не освети народ непријатељима
својим.

Не пише ли то у књизи Истинитог? И стаде сунце насред неба и не наже к западу скоро за цео дан.

14 И не би таквог дана ни пре ни после, да Господ послуша глас човечји, јер Господ војева за Израилъа.

15 И врати се Исус и сав Израилъ с њим у логор у Галгал.

16 А оних пет царева утекоше и сакрише се у пећину код Макиде.

17 И дође глас Исусу: Нађе се пет царева сакривених у пећини код Макиде.

18 А Исус рече: Привалите велико камење на врата пећине, и наместите људе код ње да их чувају.

19 А ви не стојте, него гоните непријатеље своје и бијте остатак њихов, не дајте им да уђу у градове своје, јер вам их даде у руке Господ Бог ваш.

20 А кад Исус и синови Израилъеви престаше бити их у боју врло великом, разбивши их сасвим, а који их осташе живи, утекоше у тврде градове,

21 врати се сав народ здраво у логор к Исусу у Макиду, и нико не маче језиком својим на синове Израилъеве, ни на једног.

22 Тада рече Исус: Отворите врата од оне пећине, и изведите к мени оних пет цара из пећине.

23 И учинише тако, и изведоше к мени оних пет цара из пећине: цара јерусалимског, цара хевронског, цара јармутског, цара лахиског, цара јеглонског.

24 А кад изведоше те царе к Исусу, сазва Исус све људе Израилъце, и рече војводама од војске који беху ишли с њим: Приступите и станите ногама својим на вратове овим царевима. И они приступише и стадоше им на вратове ногама својим.

25 А Исус им рече: Не бојте се и не плашите се; будите слободни и храбри, јер ће тако учинити Господ свим непријатељима вашим на које завојштите.

26 Потом их поби Исус и погуби их, и обеси их на пет дрвета, и осташе висећи на дрветима до вечера.

27 А о заходу сунчаном заповеди Исус те их скидоше с дрвета и бацише их у пећину, у коју се беху сакрили, и метнуше велико камење на врата пећине, које оста онде до данас.

28 Истог дана узе Исус и Макиду, и све у њој исече оштрим мачем, и цара њеног и њих поби, све душе које беху у њој, не остави ниједног живог; и учини с царем макидским као што учини с царем јерихонским.

29 Потом оде Исус и сав Израилъ с њим из Макиде у Ливну, и стаде бити Ливну.

30 Па и њу предаде Господ у руке Израилју и цара њеног; и исече све оштрим мачем, све душе које беху у њој, не остави у њој ниједног живог;

и учини с царем њеним као што учини с царем јерихонским.

³¹ Потом оде Исус и сав Израилъ с њим из Ливне на Лахис, и стаде у логор пред њим, и стаде га бити.

³² И Господ предаде Лахис у руке Израилју, и он га узе сутрадан, и исече све оштрим мечем, све душе што беху у њему, исто онако како учини с Ливном.

³³ Тада дође Орам цар гезерски у помоћ Лахису; али поби Исус њега и народ његов да не оста ниједан жив.

³⁴ Потом пође Исус и сав Израилъ с њим из Лахиса на Јеглон, и ставши у логор према њему ударише на њ;

³⁵ и узеше га исти дан, и исекоше све оштрим мечем; све душе што беху у њему поби тај дан исто онако како учини с Лахисом.

³⁶ Потом се подиже Исус и сав Израилъ с њим из Јеглона на Хеврон, и стадоше га бити;

³⁷ и узеше га и исекоше оштрим мечем, и цара његовог и све градове његове, све душе што беху у њима; не остави ниједног живог исто онако како учини с Јеглоном; затре га са свим душама што беху у њему.

³⁸ Потом се обрати Исус и сав Израилъ с њим на Давир, и стаде га бити;

³⁹ и узе га и цара његовог и све градове његове, и исекоше их оштрим мечем и згубише све душе што беху у њима; не остави ниједног живог; као што учини с Хевроном, тако учини с Давиром и царем његовим, и као што учини с Ливном и царем њеним.

⁴⁰ Тако поби Исус сву земљу, горе и јужну страну и равнице и долине, и све цареve њихове; не

остави ниједног живог, него све душе живе згуби, као што беше заповедио Господ Бог Израилљев.

⁴¹ И поби их Исус од Кадис-Варније до Газе, и сву земљу гosenску до Гаваона.

⁴² А све те царе и земљу њихову узе Исус уједанпут; јер Господ Бог Израилљев војеваше за Израилља.

⁴³ Потом се врати Исус и сав Израил с њим у логор у Галгал.

11

Истребљење многих хананских племена.

¹ А кад то чу Јавин цар асорски, посла к Јоаву цару адонском и к цару имронском и к цару ахсавском,

² и к царевима који беу на северу у горама и по равницама на југу од Хинерота и у долини и у Нафат-Дору на запад,

³ ка Хананејину на истоку и западу, и Аморејину и Хетејину и Ферезејину и Јевусејину у горама, и к Јевејину под Ермоном у земљи Миспи.

⁴ И изађоше они и сва војска њихова с њима, многи народ као песак на брегу морском, и коњи и кола многа веома.

⁵ Сви ти цареви договорише се и дођоше, и стадоше заједно у логор на води Мерому, да ударе на Израилља.

⁶ А Господ рече Исусу: Не бој их се; јер сутра у ово доба ја ћу учинити те ће сви бити побијени пред Израилљем; коњима њиховим испресецај жиле, и кола њихова попали огњем.

⁷ И изађе Исус и сва војска с њим на њих на воду Мером изненада, и ударише на њих.

⁸ И Господ их даде у руке Израилју, те их разбише и тераше их до Сидона великог и до воде

Мисрефота и до поља Миспе на исток; и тако их побише да не оставише ниједног живог.

⁹ И учини им Исус како му беше заповедио Господ: коњима њиховим испресеца жите, и кола њихова попали огњем.

¹⁰ И вративши се Исус у то време, узео Асор, и убио цара његовог мачем; а Асор беше, пре, глава свим тим царствима.

¹¹ И побише све живо што беше у њему оштрим мачем секући, те не оста ништа живо; а Асор спалише огњем.

¹² И све градове оних царева и све цареве њихове узео Исус и исече их оштрим мачем и побио их, као што беше заповедио Мојсије слуга Господњи.

¹³ Али ниједног града који оста у опкопима својим не попали Израилъ, осим самог Асора, који спали Исус.

¹⁴ А сав плен из тих градова и стоку пограбише за себе синови Израилеви; само људе све исекоше оштрим мачем, те их истребише, не оставише ништа живо.

¹⁵ Како заповеди Господ Мојсију, служи свом, тако Мојсије заповеди Исусу, а Исус тако учини; ништа не изостави од свега што беше Господ заповедио Мојсију.

¹⁶ И тако узео Исус сву ту земљу, горе и сав јужни крај и сву земљу готенску, и равницу и поље, гору Израилеву и равницу његову.

¹⁷ Од горе Алака, која се пружа к Сиру, до Вал-Гада у пољу ливанском, под гором Ермоном и све цареве њихове зароби и побио их и погуби.

¹⁸ Дуго времена војева Исус на те цареве.

¹⁹ Не би ниједног града који учини мир са синовима Израилевим, осим Јевеја који живљаху у Гаваону; све их узео ратом.

²⁰ Јер од Господа би, те отврдну срце њихово да изађу у бој на Израилџа, да би их потро и да им не би било милости, него да би их истребио, као што беше заповедио Господ Мојсију.

²¹ У то време дође Исус, те истреби Енакиме из гора, из Хеврона, из Давира, из Анава и из све горе Јудине и из све горе Израилјеве, с градовима њиховим потре их Исус.

²² Ниједан Енаким не оста у земљи синова Израилјевих; само у Гази, у Гату и у Азоту осташе.

²³ Тако узе Исус сву земљу, као што беше казао Господ Мојсију; и даде је у наследство Израилју према деловима њиховим, по племенима њиховим. И земља почину од рата.

12

Тридесет и један побеђен цар на обема странама Јордана.

¹ А ово су цареви земаљски које побише синови Израилјеви и земљу њихову освојише с оне стране Јордана к истоку, од потока Арнона до горе Ермона и сву равницу к истоку:

² Сион цар аморејски који стајаше у Есевону и владаше од Ароира који је на брегу потока Арнона, и од половине потока и половином Галада до потока Јавока, где је међа синова амонских;

³ и од равнице до мора хинеротског к истоку, и до мора уз поље, до мора сланог к истоку, како се иде к Ветсиму, и с југа под гору Фазгу;

⁴ и сусед му Ог, цар васански, који беше остао од Рафаја и сеђаше у Астароту и у Едрајину,

⁵ и владаше гором Ермоном и Салхом и свим Васаном до међе гесурске и махатске, и половином Галада до међе Сиона цара есевонског.

⁶ Њих поби Мојсије слуга Господњи и синови Израиљеви; и ту земљу даде Мојсије, слуга Господњи, у наследство племену Рувимовом и племену Гадовом и половини племена Манасијиног.

⁷ А ово су цареви земаљски које поби Исус са синовима Израиљевим с оне стране Јордана к западу, од Вал-Гада у пољу ливанском па до горе Алака како се иде к Сиру; и ту земљу даде Исус племенима Израиљевим у наследство према деловима њиховим,

⁸ по горама и по равницама, по пољима и по долинама, и у пустињи и на јужном крају, земљу хетејску, аморејску и хананејску, ферезејску, јевејску и јевусејску:

⁹ Цар јерихонски један; цар гајски до Ветиља један;

¹⁰ цар јерусалимски један; цар хевронски један;

¹¹ цар јармутски један; цар лахиски један;

¹² цар јеглонски један; цар гезерски један;

¹³ цар давирски један; цар гадерски један;

¹⁴ цар орамски један; цар арадски један;

¹⁵ цар од Ливне један; цар одоламски један;

¹⁶ цар макидски један; цар ветиљски један;

¹⁷ цар тифувски један; цар еферски један;

¹⁸ цар афечки један; цар саронски један;

¹⁹ цар мадонски један; цар асорски један;

²⁰ цар симрон-меронски један; цар ахсавски један;

²¹ цар танашки један; цар мегидски један;

²² цар кедески један; цар јокнеамски код Кармела један;

²³ цар дорски у Нафат-Дору један; цар гојимски у Галгалу један;

²⁴ цар тераски један. Свега тридесет и један цар.

13

Подела земље. Наследства двају и по племена с оне стране Јордана.

¹ А Исус већ беше стар и временит, и рече му Господ: Ти си стар и временит, а земље је остало врло много да се освоји.

² Ово је земља што је остала: све међе филистејске и сва гесурска,

³ од Сиора, који је пред Мисиром, до међе акаронске на север; то припада Хананејима; пет кнежевина филистејских, газејска, азотска, аскалонска, гетејска и акаронска, и Авеји;

⁴ с југа сва земља хананејска и Меара, што припада Сидонцима до Афека, до међе аморејске.

⁵ И земља гивлејска и сав Ливан к истоку, од Вал-Гада под гором Ермоном па до уласка ематског;

⁶ све који живе у тој гори од Ливана до воде Мисрефота, све Сидонце ја ћу отерати испред синова Израилевих; само је раздели жребом Израилју у наследство, као што сам ти заповедио.

⁷ Раздели дакле ту земљу у наследство међу девет племена и половину племена Манасијиног.

⁸ Јер с другом половином племе Рувимово и Гадово примише свој део, који им даде Мојсије с оне стране Јордана к истоку, како им даде Мојсије слуга Господњи,

⁹ од Ароира који је на брегу потока Арнона и града насред потока, и сву равницу медевску до Девона,

¹⁰ и све градове Сиона цара аморејског, који царова у Есевону, до међе синова Амонових,

¹¹ и Галад и међу гесурску и махатску и сву гору ермонску и сав Васан до Салхе;

¹² све царство Огово у Васану, који Ог царова у Астароту и Едрајину и беше остао од Рафаја; а Мојсије их поби и истреби.

¹³ Али Гесуреја и Махатеја не изагнаше синови Израилјеви, него Гесуреји и Махатеји осташе међу Израилљем до данас.

¹⁴ Само племену Левијевом не даде наследство; жртве огњене Господа Бога Израилјевог јесу наследство његово, као што му је рекао.

¹⁵ А даде Мојсије племену синова Рувимових по породицама њиховим,

¹⁶ и међе им беху од Ароира који је на брегу потока Арнона, и град који је на сред потока, и сва раван до Медеве,

¹⁷ Есевон са свим градовима својим у равни, Девон и Вамот-Вал и Вет-Валмеон,

¹⁸ и Јаса и Кадимот и Мифат,

¹⁹ и Киријатајим и Сивма и Зарет-Сар на гори код долине,

²⁰ и Вет-Фегор и Аздот-Фазга и Вет-Јесимот,

²¹ и сви градови у равни, и све царство Сиона цара аморејског, који царова у Есевону, ког уби Мојсије с кнезовима мадијанским, Евијом и Рекемом и Суром и Уром и Ревом, кнезовима Сионовим, који живљаху у оној земљи.

²² И Валама сина Веоровог, врача, убише синови Израилјеви мачем с другима побијеним.

²³ И беху међе синова Рувимових Јордан с међама својим. То је наследство синова Рувимових по породицама њиховим, градови и села њихова.

²⁴ И даде Мојсије племену Гадовом, синовима Гадовим по породицама њиховим,

²⁵ и беху им међе Јазир и сви градови галадски и половина земље синова Амонових до Ароира који је према Рави,

²⁶ и од Есевона до Рамот-Миспе и Ветонима, и од Маханаима до међе давирске;

²⁷ и у долини Вет-Аран и Вет-Нимра и Сокот и Сафон; остатак царства Сиона цара есевонског, Јордан и међа његова до краја мора хинеротског с оне стране Јордана на исток.

²⁸ То је наследство синова Гадових по породицама њиховим, градови и села њихова.

²⁹ И даде Мојсије половини племена Манасијиног, и доби половина племена синова Манасијиних по породицама својим;

³⁰ међа им беше од Маханаима, сав Васан, све царство Ога цара васанског, и сва села Јаирова, што су у Васану, шездесет градова.

³¹ И половина Галада, и Астарот и Едрајин, градови царства Оговог у Васану, допадоше синовима Махира сина Манасијиног, половини синова Махирових по породицама њиховим.

³² То је што раздели у наследство Мојсије у пољу моавском с оне стране Јордана према Јерихону на истоку.

³³ А племену Левијевом не даде Мојсије наследство; Господ је Бог Израилјев њихово наследство, као што им је рекао.

14

Подела земље извршена. Халевово наследство.

¹ А ово је што добише наследство синови Израилјеви у земљи хананској, што поделише у наследство Елеазар свештеник и Исус син Навин и поглавари породица отачких по племенима синова Израилјевих,

² жребом делећи им наследство, као што заповеди Господ преко Мојсија, међу девет племена и половину племена.

³ Јер Мојсије даде наследство двома племенима и половини племена с ове стране Јордана, а Левитима не даде наследство међу њима.

⁴ Јер синова Јосифових бежу два племена: Манасијино и Јефремово, и Левитима не даше део у земљи, осим градова у којима ће живети и подграђа њихових за стоку њихову и за благо њихово.

⁵ Како беше заповедио Господ Мојсију, тако учинише синови Израилјеви и поделише земљу.

⁶ А синови Јудини дођоше к Исусу у Галгал, и рече му Халев син Јефонијин Кенезеј: Ти знаш шта је казао Господ Мојсију служи Божјем за ме и за те у Кадис-Варнији.

⁷ Било ми је четрдесет година кад ме посла Мојсије слуга Господњи из Кадис-Варније да уходим земљу, и јавих му ствар, како ми је било у срцу.

⁸ А браћа моја што иђоше са мном уплашише срце народу; али се ја једнако држах Господа Бога свог.

⁹ И закле се Мојсије онај дан говорећи: Заиста земља по којој си ходио ногама својим, допашће

теби у наследство и синовима твојим довека; јер си се сасвим држао Господа Бога мог.

¹⁰ А сада, ето, сачува ме Господ у животу, као што је рекао; има већ четрдесет и пет година како то рече Господ Мојсију, кад Израилъ иђаше по пустињи; и сад, ето, има ми данас осамдесет и пет година.

¹¹ И данас сам јоште крепак, као што сам био кад ме је Мојсије слао; крепост ми је и сад онаква каква је била онда за бој и да одлазим и долазим.

¹² Зато дај ми сада ову гору, за коју је говорио Господ у онај дан; јер си чуо у онај дан да су онде Енакими и градови велики и тврди; да ако буде Господ са мном, те их истерам, као што је Господ казао.

¹³ И Исус га благослови, и даде Хеврон Халеву сину Јефонијином у наследство.

¹⁴ Зато припада Хеврон Халеву сину Јефонијином Кенезеју у наследство до данашњег дана, јер се једнако држао Господа Бога Израилјевог.

¹⁵ А име Хеврону беше пре Киријат-Арва, а Арва беше велик човек међу Енакимима. И земља почину од рата.

15

Границе и градови племена Јуда.

¹ А ово беше део синова Јудиних по породицама њиховим: уз међу едомску, пустиња Син к југу на крају јужне стране;

² и беше им јужна међа од краја сланог мора, од залива који иде к југу.

³ А отуда иде на југ на брдо Акравим, прелази преко Сина, и пружа се од југа на Кадис-Варнију,

и допире до Есрона, а отуда иде на Адар и савија се на Карку;

⁴ отуда, идући до Аселмона, излази на поток мисирски и крај тој међи удара у море. То вам је јужна међа.

⁵ А међа к истоку: слано море до краја Јордана; а међа са северне стране: од залива морског, до краја Јордана;

⁶ одатле иде та међа на Вет-Оглу, и пружа се од севера до Вет-Араве; и одатле иде та међа на камен Воана сина Рувимовог;

⁷ одатле иде та међа до Давира од долине Ахора, и на север иде на Галгал, према брду адумимском на јужној страни потока; потом иде та међа до воде Ен-Семеса, и удара у студенац Рогил;

⁸ одатле иде та међа преко долине синова Еномових покрај Јевусеја с југа, а то је Јерусалим; отуда иде међа на врх горе која је према долини Еном к западу и која је накрај долине рафајске к северу;

⁹ потом се савија међа с врха те горе к извору воде Нефтоје и излази на градове у гори Ефрону; а одатле се пружа међа до Вала, а то је Киријат-Јарим;

¹⁰ потом иде међа до Вала на запад ка гори Сиру, и иде покрај горе Јарима са севера, а то је Хасалон, и спушта се на Вет-Семес, и долази до Тамне;

¹¹ и иде међа покрај Акарона к северу, и допире до Сикрона, и иде преко горе Вала и пружа се до Јавнила, и излази та међа на море.

¹² А међа је западна покрај великог мора и његових међа. То су међе синова Јудиних унаоколо по породицама њиховим.

13 А Халеву сину Јефонијином даде Исус део међу синовима Јудиним, као што му заповеди Господ: Киријат-Арву; а Арва је био отац Енаков, и то је Хеврон;

14 и одатле изагна Халев три сина Енакова: Сесаја и Ахимана и Талмаја синове Енакове.

15 И одатле оде на Давирани; а Давир се пре зваше Киријат-Сефер.

16 И рече Халев: Ко савлада Киријат-Сефер и узме га, даћу му за жену Ахсу кћер своју.

17 И узе га Готонило син Кенезов, брат Халевов; и даде му Ахсу, кћер своју, за жену.

18 И кад полажаше, наговараше га да иште поље у оца њеног; па скочи с магарца. А Халев јој рече: Шта ти је?

19 А она рече: Дај ми дар; кад си ми дао суву земљу, дај ми и изворе водене. И даде јој изворе горње и изворе доње.

20 Ово је наследство племена синова Јудиних по породицама њиховим;

21 ово су градови по крајевима племена синова Јудиних, дуж међе едомске к југу: Кавсеил и Едер и Јагур,

22 и Кина и Димона и Адада,

23 и Кадес и Асор и Итнан,

24 Зиф и Телем и Валот,

25 и Асор-Адата и Кириот; Есрон је Асор;

26 Амам и Сама и Молада,

27 и Асар-Гада и Есемон и Вет-Фалет,

28 и Асар-Суал и Вирсавеја и Визиотија,

29 Вала и Им и Асем,

30 и Елтолад и Хесил и Орма,

31 и Сиклаг и Мадмана и Сансана,

³² и Леваот и Силеим и Ајин и Римон; свега двадесет и девет градова са селима својим.

³³ У равни Естол и Сараја и Асна.

³⁴ И Заноја и Ен-Ганим, Тафуја и Инам,

³⁵ Јармут и Одолам, Сохот и Азика.

³⁶ И Сагарим и Адитајим и Гедира и Гедиротајим; четрнаест градова са селима својим.

³⁷ Севан и Адаса и Магдал-Гад,

³⁸ и Дилан и Миспа и Јоктеил,

³⁹ Лахис и Васкат и Јеглон,

⁴⁰ и Хавон и Ламас и Хитлис,

⁴¹ и Гедирот, Вет-Дагон, и Нама и Макида; шеснаест градова са селима својим.

⁴² Ливна и Етер и Асан,

⁴³ и Јефта и Асна и Несив,

⁴⁴ и Кеила и Ахзив и Мариса девет градова са селима својим.

⁴⁵ Акарон са селима и засеоцима;

⁴⁶ од Акарона до мора све што је покрај Азота са селима својим.

⁴⁷ Азот са селима и засеоцима, Газа са селима и засеоцима до потока мисирског и до великог мора с међама.

⁴⁸ А у гори: Самир и Јатир и Сохот,

⁴⁹ и Дана и Киријат-Сана, а то је Давир,

⁵⁰ и Анав и Естемон и Аним,

⁵¹ и Госен и Олон и Гилон; једанаест градова са селима својим.

⁵² Арав и Дума и Есан,

⁵³ и Јанум и Вет-Тафуја и Афека,

⁵⁴ и Хумата и Киријат-Арва, а то је Хеврон, и Сиор; девет градова са селима својим.

⁵⁵ Маон, Кармел и Зиф и Јута,

⁵⁶ Језраел и Јогдеам и Заноја,

⁵⁷ Кајин, Гаваја и Тамна; десет градова са селима својим.

⁵⁸ Алул, Вет-сур и Гедор,

⁵⁹ и Марат и Вет-Анат и Елтекон, шест градова са селима својим.

⁶⁰ Киријат-Вал, то је Киријат-Јарим, и Рава; два града са селима својим.

⁶¹ У пустињи: Вет-Арава, Мидин и Сехаха,

⁶² и Нивсан, и град соли, и Енгадија; шест градова са селима својим.

⁶³ А Јевусеја који живљаху у Јерусалиму не моглоше истерати синови Јудини; зато осташе Јевусеји са синовима Јудиним у Јерусалиму до данас.

16

Наследство Јефремових синова.

¹ И допаде део синовима Јосифовим од Јордана код Јерихона, од воде јерихонске к истоку, на пустињу која иде од Јерихона на гору ветилску,

² а од Ветилџа иде на Луз и долази до међе архијске до Атарота,

³ потом иде на запад до међе јафлетске па до међе доњег Вет-Орона и до Гезера, и излази на море.

⁴ Тако добише наследство синови Јосифови, Манасија и Јефрем.

⁵ А беше међа синовима Јефремовим по породицама њиховим, беше међа наследства њиховог к истоку Атарот-Адар до горњег Вет-Орона,

⁶ и излази међа на море код Михмете са северне стране, па се обрће међа к истоку до Танат-Силона, и пролази с истока до Јанохе,

⁷ потом силази од Јанохе до Атарота и Нарата, и дошавши до Јерихона удара у Јордан.

⁸ Од Тафује иде међа к истоку до потока Кане и излази на море. То је наследство племена синова Јефремових по породицама њиховим.

⁹ А градови беху одвојени синовима Јефремовим у наследство синова Манасијиних, сви градови са селима својим.

¹⁰ А не изагнаше Хананејина који живљаше у Гезеру; зато осташе Хананеји међу синовима Јефремовим до данас плаћајући данак.

17

Наследство друге половине Манасијеве.

¹ И допаде део племену Манасијином, а он беше првенац Јосифов; Махиру првенцу Манасијином оцу Галадовом, јер беше човек јунак, зато му допаде Галад и Васан;

² добише део и остали синови Манасијини по породицама својим, синови Авијезерови, и синови Хелекови, и синови Азрилови, и синови Сихемови, и синови Еферови, и синови Семидини. То су синови Манасије сина Јосифовог; људи по породицама својим.

³ А Салпад син Ефера сина Галада сина Махира сина Манасијиног није имао синова него кћери; и ово су имена кћерима његовим: Мала и Нуја, Егла, Мелха и Терса.

⁴ И оне дођоше пред Елеазара свештеника и пред Исуса сина Навиног и пред кнезове, и рекоше: Господ је заповедио Мојсију да нам се да наследство међу браћом нашом. И даде им Исус, по заповести Господњој, наследство међу браћом оца њиховог.

⁵ И допаде Манасији десет делова, осим земље галадске и васанске, које су с оне стране Јордана.

⁶ Јер кћери Манасијине добише наследство међу синовима његовим, а земља галадска допаде другим синовима Манасијиним.

⁷ А међа Манасијина беше од Асира к Михмети, која је према Сихему, потом иде та међа надесно к становницима ен-тафујским.

⁸ А Манасијина је земља тафујска, али Тафуја на међи Манасијиној припада синовима Јефремовим.

⁹ Одатле силази међа на поток Кану, с јужне стране тог потока; и градови су Јефремови међу градовима Манасијиним; а међа је Манасијина са северне стране потока и излази на море.

¹⁰ С југа је Јефремово, а са севера Манасијино, а море им је међа; а с Асиром граниче на северу а с Исахаром на истоку.

¹¹ Јер је Манасијино у племену Исахаровом и Асировом: Вет-Сан са селима својим, и Ивлеам са селима својим, и Дорани са селима својим, и Ен-Дорани са селима својим, и Танашани са селима својим, и Мегиђани са селима својим; та три краја.

¹² Али синови Манасијини не могоше изагнати Хананеје из тих градова, него Хананеји стадоше живети у тој земљи.

¹³ Али кад ојачаше синови Израилјеви, ударише данак на Хананеје, али их не изагнаше.

¹⁴ А синови Јосифови рекоше Исусу говорећи: Зашто си нам дао у наследство један део и једно уже, кад је нас множина и Господ нас је благословио доведе?

¹⁵ А Исус им рече: Кад вас је множина, идите у шуму, и онде окрчите себи, у земљи ферезејској и

рафајској, ако вам је тесна гора Јефремова.

¹⁶ А синови Јосифови рекоше: Неће нам бити доста ова гора; а сви Хананеји који живе у долини имају гвоздена кола; и они који су у Вет-Сану и у селима његовим и они који су у долини језраелској.

¹⁷ А Исус рече дому Јосифовом, Јефрему и Манасији, говорећи: Велик си народ и силан си, нећеш имати једног дела.

¹⁸ Него гора нека буде твоја; ако је шума, исеци је, па ћеш имати међе њене; јер ћеш изагнати Хананеје, ако и имају гвоздена кола, ако и јесу јаки.

18

Шатор од састанка у Силу. Подела још преостале земље. Венијаминово наследство.

¹ И сабра се сав збор синова Израилевих у Силом и онде наместише шатор од састанка, пошто покорише земљу.

² Али још беше синова Израилевих седам племена, којима не би дато наследство.

³ И Исус рече синовима Израилевим: Докле ћете оклевати, те не идете и узмете земљу коју вам је дао Господ Бог отаца ваших?

⁴ Изаберите између себе по три човека из сваког племена, па нека се дигну и прођу земљу, и нека је препишу на наследства своја, па онда нека дођу к мени.

⁵ И нека је разделе на седам делова; Јуда ће остати у својим међама с југа, и дом ће Јосифов остати у међама својим са севера.

⁶ А ви препишите земљу на седам делова, и донесите амо к мени, да бацим жреб за племена ваша овде пред Господом Богом нашим.

⁷ Јер Левити немају дела међу вама, јер је свештенство Господње њихово наследство; а Гад и Рувим и половина племена Манасијиног примише наследство своје с оне стране Јордана на истоку, које им даде Мојсије, слуга Господњи.

⁸ Тада усташе људи и пођоше; а Исус заповеди људима који одоше да препишу земљу говорећи: Идите и прођите земљу и препишите је, па онда дођите к мени, те ћу бацити жреб за вас овде пред Господом у Силому.

⁹ И одоше људи и прођоше земљу и преписаху је у књигу, село по село, на седам делова; потом се вратише к Исусу у логор, у Силом.

¹⁰ И Исус баци жреб за њих у Силому пред Господом, и онде подели Исус земљу међу синове Израилјеве по деловима њиховим.

¹¹ И изађе жреб за племе синова Венијаминових по породицама њиховим, и дође међа дела њиховог међу синове Јудине и синове Јосифове.

¹² И би им међа са севера до Јордана, и она иде покрај Јерихона са севера и пружа се на гору к западу, и излази у пустињу Вет-Авен;

¹³ а одатле иде та међа до Луза, с јужне стране Лузу, а то је Ветилъ, и силази до Атарот-Адара покрај горе која је с југа Вет-Орону доњем.

¹⁴ Отуда излази међа и савија се покрај мора к југу од горе, која је према Вет-Орону на југ, и излази на Киријат-Вал, а то је Киријат-Јарим, град синова Јудиних. То је западна страна.

¹⁵ А јужна страна од краја Киријат-Јарима, и излази та међа к западу, па иде на извор воде Нефтоје,

¹⁶ и силази та међа накрај горе која је према долини сина Еномовог, а у долини рафајској

к западу, и иде преко долине Еномове покрај Јевусеја к југу, и силази на извор Рогил;

¹⁷ потом се обрће од севера и иде на Ен-Семес, а отуда иде на Галилот, који је према гори адумимској, и силази на камен Воана сина Рувимовог;

¹⁸ отуда иде страном која је према Арави к северу и силази у Араву;

¹⁹ потом иде покрај Вет-Огле к северу и удара у залив сланог мора са северне стране до краја Јордана на југу. То је јужна међа.

²⁰ А Јордан је међа с источне стране. То је наследство синова Венијаминових с међама њиховим унаоколо по породицама њиховим.

²¹ А градови племена синова Венијаминових по породицама њиховим јесу: Јерихон и Вет-Огла и Емек-Кесис,

²² и Вет-Арава и Семарајим и Ветилъ,

²³ и Авин и Фара и Офра,

²⁴ и Хефар-Амона и Офнија и Гава; дванаест градова са селима својим;

²⁵ Гаваон и Рама и Вирот,

²⁶ и Миспа и Хефира и Моса,

²⁷ и Рекем и Јерфаил и Тарала,

²⁸ и Сила, Елеф и Јевус, а то је Јерусалим, Гават, Киријат; четрнаест градова са селима својим. То је наследство синова Венијаминових по породицама њиховим.

19

Наследство осталих шест племена и Исусово наследство.

¹ Потом изађе други жреб за Симеуна, племе синова Симеунових по породицама њиховим, и

би наследство њихово усред наследства синова Јудиних.

² И допаде им у наследство Вирсавеја и Савеја и Молада,

³ и Асар-Суал и Вала и Асем,

⁴ и Елтолад и Ветуил и Орма,

⁵ и Сиклаг и Вет-Мархавот и Асар-Суса,

⁶ и Вет-Леваот и Саруен; тринаест градова са селима својим;

⁷ Ајин, Ремон и Етер и Асан, четири града са селима својим;

⁸ и сва села што беху око тих градова дори до Валат-Вира, а то је Рамат јужни. То је наследство племена синова Симеунових по породицама њиховим.

⁹ Од дела синова Јудиних допаде наследство синовима Симеуновим, јер део синова Јудиних беше велик за њих, зато синови Симеунови добише наследство на њиховом наследству.

¹⁰ Потом изађе трећи жреб за синове Завулонове по породицама њиховим; и међа наследству њиховом би до Сариде.

¹¹ А одатле иде међа њихова покрај мора на Маралу, и допире до Давасета, и иде на поток који је према Јокнеаму,

¹² па се окреће од Сариде на исток до међе кислот-таворске, и иде на Даврат и излази до Јафе;

¹³ отуда иде опет к истоку до Гита-Ефера, а то је Ита-Касин, и излази на Ремон-Метоар, а то је Неја;

¹⁴ отуда се савија међа к северу на Анатон, и излази у долину Јефтаил,

¹⁵ с Кататом и с Налалом и Симроном и Идалом и Витлејемом, дванаест градова са селима својим.

¹⁶ То је наследство синова Завулонових по породицама њиховим, то су градови и села њихова.

¹⁷ За Исахара изађе жреб четврти, за синове Исахарове по породицама њиховим;

¹⁸ а међа им би: Језраел и Кесулот и Суним,

¹⁹ и Аферајим и Сеон и Анахарат,

²⁰ и Равит и Кисион и Авес,

²¹ и Ремет и Ен-Ганим и Ен-Ада и Бет-Фасис,

²² а отуда иде међа на Тавор и на Сахасиму и Вет-Семес, и удара у Јордан; шеснаест градова са селима својим.

²³ То је наследство племена синова Исахарових по породицама њиховим; то су градови и села њихова.

²⁴ Потом изађе жреб пети за племе синова Асирових по породицама њиховим.

²⁵ И међа им би: Хелкат и Алија и Ветен, и Ахсаф,

²⁶ и Аламелех и Амад и Мисал, и пружа се до Кармела к мору и до Сихор-Ливната,

²⁷ и одатле се савија к истоку на Вет-Дагон, и допире до Завулоне и до долине Јефтаила к северу, и до Ветемека и Наила, и иде до Хавула налево;

²⁸ и Хеврон и Реов и Амон и Кана скроз до Сидона великог;

²⁹ отуда се савија међа на Раму и до тврдог града Тира, а отуда се савија на Осу и излази на море покрај дела ахсивског;

³⁰ и Ама и Афек и Реов; двадесет и два града са селима својим.

³¹ То је наследство племена синова Асирових по породицама њиховим, то су градови и села њихова.

³² За синове Нефталимове изађе жреб шести, за синове Нефталимове по породицама њиховим,

³³ и међа им би од Елафа и од Алоне до Сананима, и од Адами-Некева и Јавнила до Лакума, и излази на Јордан;

³⁴ потом се обрће међа на запад к Азнот-Тавору, и иде на Укок, и допире до Завулоне с југа и до Асира са запада и до Јуде на Јордану с истока.

³⁵ А тврди су градови: Сидим, Сер и Апат, Ракат и Хинерот,

³⁶ и Адама и Рама и Асор,

³⁷ и Кедес и Едреј и Ен-Асор,

³⁸ и Ирон Мигдалил, Орем и Вет-Анат и Вет-Семес; деветнаест градова са селима својим.

³⁹ То је наследство племена синова Нефталимових по породицама њиховим, то су градови са селима својим.

⁴⁰ Седми жреб изађе за племе синова Данових по породицама њиховим,

⁴¹ и међа наследству њиховом би Сара и Естаол и Ир-Семес,

⁴² и Салавин и Ајалон и Јетла,

⁴³ и Елон и Тамната и Акарон,

⁴⁴ и Елтекон и Гиветон и Валат,

⁴⁵ и Јуд и Вани-Варак и Гат-Римон,

⁴⁶ и Ме-Јаркон и Ракон с међама својим према Јопи.

⁴⁷ Али међе синова Данових изађоше мале за њих; зато изађоше синови Данови и ударише на Лесем и узеше га и побише оштрим мачем и освојише га, и населише се у њему, и Лесем прозваше Дан по имену Дана оца свог.

⁴⁸ То је наследство племена синова Данових по породицама њиховим; то су градови и села њихова.

⁴⁹ А кад поделише земљу по међама њеним, даше синови Израилјеви наследство Исусу, сину Навином, међу собом.

⁵⁰ По заповести Господњој даше му град који заиска, Тамнат-Сарах у гори Јефремовој, а он сагради град и насели се у њему.

⁵¹ То су наследства која Елеазар свештеник и Исус син Навин и главари породица отачких у племенима синова Израилјевих поделише жребом у Силому пред Господом на вратима шатора од састанка, и тако поделише земљу.

20

Наредба о градовима за уточишта.

¹ Потом рече Господ Исусу говорећи:

² Кажи синовима Израилјевим и реци: Одредите градове за уточишта, за које сам вам говорио преко Мојсија,

³ да онамо утече крвник који убије кога нехотице, не мислећи, да вам буду уточишта од осветника.

⁴ Па кад ко утече у који од тих градова, нека стане пред вратима градским и нека каже старешинама оног града ствар своју, па нека га приме к себи, и дају му место да седи код њих.

⁵ И ако дође за њим осветник, нека му не дају крвника у руке, јер је нехотице убио ближњег нити је пре мрзео на њега.

⁶ Него нека седи у граду оном докле не стане пред збор на суд, до смрти поглавара свештеничког који буде онда, тада нека се крвник врати и иде у свој град и својој кући, у град из ког је утекао.

⁷ И оделише Кедес у Галилеји у гори Нефталимовој и Сихем у гори Јефремовој и Киријат-Арву, то је Хеврон, у гори Јудиној.

⁸ А преко Јордана од Јерихона на исток одредише Восор у пустињи, у равни, од племена Рувимовог, и Рамот у Галаду од племена Гадовог, и Голан у Васану од племена Манасијиног.

⁹ То су градови одређени свим синовима Израилјевим и дошљаку који живи међу њима, да побегне код њих ко год убије кога нехотице и да не погине од руке осветникове док не стане пред збор.

21

Где Левити живе. Обрицање се испунило.

¹ Тада дођоше главари отачких породица левитских к Елеазару свештенику и к Исусу сину Навином и главарима породица отачких и племенима синова Израилјевих.

² И рекоше им у Силому у земљи хананској говорећи: Господ је заповедио преко Мојсија да нам се дају градови где ћемо живети и подграђа њихова за стоку нашу.

³ И дадоше синови Израилјеви Левитима од наследства свог по заповести Господњој ове градове и подграђа њихова:

⁴ Изађе жреб за породице Катове; и допаде синовима Арона свештеника између Левита жребом тринаест градова од племена Јудиног и од племена Симеуновог и од племена Венијаминовог.

⁵ А осталим синовима Катовим допаде жребом десет градова од породица племена Јефремовог и од племена Дановог и од половине племена Манасијиног.

⁶ А синовима Гирсоновим допаде жребом од породица племена Исахаровог и од племена Асировог и од племена Нефталимовог и од половине племена Манасијиног у Васану тринаест градова.

⁷ Синовима Мераријевим по породицама њиховим од племена Рувимовог и од племена Гадовог и од племена Завулоновог дванаест градова.

⁸ Даше дакле синови Израилјеви Левитима те градове и подграђа њихова жребом, као што беше заповедио Господ преко Мојсија.

⁹ И даше од племена синова Јудиних и од племена синова Симеунових ове градове који се казују по именима:

¹⁰ И допаде синовима Ароновим од породица Катових између синова Левијевих, за које паде први жреб,

¹¹ њима допаде: Киријат-Арва, а Арва је отац Енаков, а тај је град Хеврон у гори Јудиној, с подграђем својим унаоколо.

¹² А поље око тог града и села његова даше Халеву сину Јефонијином у наследство.

¹³ Даше дакле синовима Арона свештеника град за уточиште крвнику Хеврон с подграђем и Ливну с подграђем.

¹⁴ И Јатир с подграђем и Естемоју с подграђем,
¹⁵ и Олон с подграђем и Давир с подграђем,
¹⁶ и Ајин с подграђем, и Јуту с подграђем, и
Вет-Семес с подграђем: девет градова од та два племена.

¹⁷ А од племена Венијаминовог Гаваон с подграђем, и Гавају с подграђем,

¹⁸ Анатот с подграђем, и Алмон с подграђем: четири града.

¹⁹ Свега градова синова Арона свештеника тринаест градова с подграђима.

²⁰ А породицама синова Катових, Левитима, што их још беше од синова Катових, допадоше на њихов жреб градови од племена Јефремовог;

²¹ допаде им град за уточиште крвнику Сихем с подграђем у гори Јефремовој, и Гезер с подграђем,

²² и Кивсајим с подграђем, и Вет-Орон с подграђем: четири града;

²³ а од племена Дановог: Елтекон с подграђем, Гиветон с подграђем,

²⁴ Ајалон с подграђем, Гат-Римон с подграђем: четири града.

²⁵ А од половине племена Манасијиног: Танах с подграђем и Гат-Римон с подграђем: два града.

²⁶ Свега десет градова с подграђима дадоше породицама синова Катових осталима.

²⁷ А синовима Гирсоновим између породица левитских дадоше од половине племена Манасијиног град за уточиште крвнику Голан у Васану с подграђем, и Вестер с подграђем: два града;

²⁸ а од племена Исахаровог: Кисон с подграђем, Даврот с подграђем.

²⁹ Јармут с подграђем, Ен-Ганим с подграђем: четири града;

³⁰ а од племена Асировог: Мисал с подграђем, Авдон с подграђем,

³¹ Хелкат с подграђем, и Реов с подграђем: четири града;

³² а од племена Нефталимовог град за уточиште крвнику Кедес у Галилеји с подграђем, и Амот-Дор с подграђем, и Картан с подграђем: три града.

³³ Свега градова синова Гирсонових по породицама њиховим тринаест градова с подграђима.

³⁴ А породицама синова Мераријевих, осталим Левитима, даше од племена Завулоновог Јокнеам с подграђем, Карту с подграђем,

³⁵ Димну с подграђем, Налол с подграђем: четири града;

³⁶ а од племена Рувимовог: Восор с подграђем, и Јазу с подграђем,

³⁷ Кедимот с подграђем, и Мифат с подграђем: четири града;

³⁸ а од племена Гадовог: град за уточиште крвнику Рамот у Галаду с подграђем, и Маханајим с подграђем.

³⁹ Есевон с подграђем, Јазир с подграђем; свега четири града.

⁴⁰ Све ове градове даше синовима Мераријевим по породицама њиховим, што још беху између породица левитских; и дође на жреб њихов дванаест градова.

⁴¹ Свега градова левитских у наследству синова Израилјевих беше четрдесет осам градова с подграђима.

⁴² А сви градови имају своја подграђа унаоколо; тако је у сваком граду.

⁴³ Тако даде Господ Израилју сву земљу, за коју се закле оцима њиховим да ће им је дати, и наследише је и населише се у њој.

⁴⁴ И умири их Господ од свуда унаоколо, као што се заклео оцима њиховим; и нико се не одржа пред њима од свих непријатеља њихових; све непријатеље њихове предаде им Господ у руке.

⁴⁵ Ништа не изоста од свег добра што беше обећао Господ дому Израилљевом; све се зби.

22

Два и по племена подижу олтар на Јордану; остали је народ против тога, али се умирује.

¹ Тада сазва Исус синове Рувимове и синове Гадове и половину племена Манасијиног,

² и рече им: Ви држасте све што вам је заповедио Мојсије слуга Господњи, и слушасте глас мој у свему што сам вам заповедао.

³ Не остависте браћу своју дуго времена, до овог дана, и добро чувасте заповест Господа Бога свог.

⁴ А сада Господ је Бог ваш смирио браћу вашу, како им је рекао; сада дакле вратите се и идите у шаторе своје у земљу наследства свог, коју вам је дао Мојсије, слуга Господњи, с оне стране Јордана.

⁵ Само пазите добро да вршите заповест и закон, што вам је заповедио Мојсије слуга Господњи, да љубите Господа Бога свог и да ходите свим путевима Његовим, и чувате заповести Његове и држите их се, и да Му служите свим срцем својим и свом душом својом.

⁶ И благослови их Исус, и отпусти их да иду у своје шаторе.

⁷ А половини племена Манасијиног беше дао Мојсије наследство у Васану, а другој половини даде Исус с браћом њиховом, с ове стране Јордана, к западу. И отпуштајући их Исус у шаторе њихове благослови их,

⁸ и рече им говорећи: С великим благом враћате се у шаторе своје, са стоком врло бројном; са сребром и златом и међу и гвожђем и оделом врло многим; поделите плен од непријатеља својих с браћом својом.

⁹ И вративши се синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијиног одоше од синова Израилевих из Силома, који је у земљи хананској, идући у земљу галадску, у земљу наследства свог, коју наследише, како беше Господ заповедио преко Мојсија.

¹⁰ А кад дођоше на међу јорданску у земљи хананској, начинише синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијиног олтар онде на Јордану, олтар велик и наочит.

¹¹ И чуше синови Израилеви где се говори: Гле, синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијиног начинише олтар према земљи хананској на међи јорданској, покрај синова Израилевих.

¹² А кад чуше синови Израилеви, скупиле се сав збор синова Израилевих у Силом да иду да се бију с њима.

¹³ И послаше синови Израилеви к синовима Рувимовим и синовима Гадовим половина племена Манасијиног у земљу галадску Финеса сина Елеазара свештеника,

¹⁴ и с њим десет кнезова, по једног кнеза од дома отачког од свих племена Израилевих, а сваки их

беше поглавар у дому отаца својих у хиљадама Израилљевим.

¹⁵ А они дођоше к синовима Рувимовим и синовима Гадовим и половини племена Манасијиног у земљу галадску, и рекоше им говорећи:

¹⁶ Овако вели сав збор Господњи, какав је то грех којим се огрешисте Богу Израилљевом одвративши се данас од Господа, начинивши олтар да се одметнете данас од Господа?

¹⁷ Мало ли нам је греха Фегорова, од ког се још нисмо очистили до данас и с ког дође погибао на збор Господњи,

¹⁸ те се данас одвраћате од Господа, и одмећете се данас од Господа, да се сутра разгневи на сав збор Израилљев?

¹⁹ Ако је земља наследства вашег нечиста, пређите у земљу наследства Господњег, у којој стоји шатор Господњи, и узмите наследство међу нама; само се не одмећите од Господа и не одмећите се од нас градећи себи олтар мимо олтара Господа Бога нашег.

²⁰ Није ли се Ахан син Зарин огрешао о ствари проклете, те дође гнев на сав збор Израилљев? И он не погибе сам за грех свој.

²¹ А синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијиног одговорише и рекоше поглаварима хиљада Израилљевих:

²² Господ Бог над боговима, Господ Бог над боговима, Он зна, и Израилљ нека зна. Ако смо ради одметати се и грешити Господу, нека нас не сачува данас.

²³ Ако смо начинили олтар да се одвратимо од Господа или да приносимо на њему жртве паљенице или дарове или да приносимо на њему

жртве захвалне, Господ нека тражи.

²⁴ Него то учинисмо бојећи се овог: рекосмо: сутра ће рећи синови ваши синовима нашим говорећи: Шта ви имате с Господом Богом Израилљевим?

²⁵ Међу је поставио Господ између нас и вас, синови Рувимови и Гадови, Јордан; ви немате део у Господу. Синови ваши ће одбити синове наше да се не боје Господа.

²⁶ Зато рекосмо: Учинимо тако, и начинимо олтар, не за жртву паљеницу ни за другу жртву,

²⁷ него да буде сведок међу нама и вама, и међу наслеђем нашим након нас, да бисмо служили Господу пред Њим жртвама својим паљеницама и приносима својим, и жртвама својим захвалним, и да не би рекли кадгод синови ваши синовима нашим: Ви немате део у Господу.

²⁸ Јер рекосмо: Ако кад кажу тако нама или натражју нашем, тада ћемо им казати: Видите слику од олтара Господњег коју начинише оци наши не за жртву паљеницу ни за другу жртву, него да је сведочанство међу нама и вама.

²⁹ Не дај Боже да се одмећемо Господу и да се данас одвраћамо од Господа начинивши олтар за жртву паљеницу, за дар или за принос, мимо олтара Господа Бога нашег, који је пред шатором Његовим.

³⁰ А кад чу Финес свештеник и кнезови од збора, поглавари од хиљада Израилљевих који беху с њим, речи које им рекоше синови Рувимови и синови Гадови и синови Манасијини, би им по вољи.

³¹ И рече Финес син Елеазара свештеника синовима Рувимовим и синовима Гадовим и синовима Манасијиним: Данас познасмо да је међу нама Господ кад се не огрешисте Господу

тим грехом, и сачувасте синове Израиљеве од гнева Господњег.

³² И Финес син Елеазара свештеника и они кнезови вратише се од синова Рувимових и од синова Гадових из земље галадске у земљу хананску к синовима Израиљевим, и јавише им ствар.

³³ И би по вољи синовима Израиљевим; и хвалише Бога синови Израиљеви, и не говорише више да иду да се бију с њима да потру земљу, у којој живе синови Рувимови и синови Гадови.

³⁴ И прозваше синови Рувимови и синови Гадови онај олтар Ед говорећи: Сведок је међу нама да је Господ Бог.

23

Исус скупља све синове Израиљеве, да их опомене.

¹ А после много времена, пошто Господ умири Израиља од свих непријатеља његових унаоколо, и Исус би стар и временит,

² дозва Исус све синове Израиљеве, старешине њихове и поглаваре њихове и судије и управитеље њихове, и рече им: Ја сам стар и временит;

³ а ви сте видели све што је учинио Господ Бог ваш свим овим народима вас ради, јер је Господ Бог ваш сам војевао за вас.

⁴ Видите, поделио сам вам жребом ове народе, који осташе, у наследство по племенима вашим од Јордана, све народе које истребих до великог мора на запад.

⁵ И Господ Бог ваш разагнаће их испред вас и истребиће их испред вас, и наследићете земљу њихову, као што вам је рекао Господ Бог ваш.

⁶ Зато укрепите се добро да држите и творите све што је написано у књизи закона Мојсијевог, да не одступате од њега ни надесно ни налево,

⁷ да се не помешате с тим народима што су остали међу вама, и да не помињете имена богова њихових, и да се не кунете њима нити да им служите нити им се клањате.

⁸ Него се држите Господа Бога свог, као што сте чинили до данас.

⁹ Зато је Господ одагнао испред вас народе велике и јаке, и нико се није одржао пред вама до данас.

¹⁰ Један човек између вас гониће хиљаду, јер Господ Бог ваш војује за вас, као што вам је рекао.

¹¹ Пазите дакле добро да љубите Господа Бога свог.

¹² Јер ако се одвратите и пристанете за остатком тих народа што су још остали међу вама, и с њима се опријатељите и помешате се с њима и они с вама,

¹³ знајте заиста да Господ Бог ваш неће више изгонити те народе испред вас, него ће вам они постати замка и мрежа, и бич боковима вашим, и трње очима вашим, докле не изгинете на овој доброј земљи коју вам је дао Господ Бог ваш.

¹⁴ И ево, ја идем сада куда иде све на земљи; познајте дакле свим срцем својим и свом душом својом да није изостало ништа од свег добра што вам је обрекао Господ Бог ваш, све вам се навршило, није изостало ништа.

¹⁵ А како вам се навршило свако добро што вам је обрекао Господ Бог ваш, тако ће Господ пустити на вас сва зла, докле вас не истреби с ове добре земље, коју вам је дао Господ Бог ваш,

¹⁶ ако преступите завет Господа Бога свог који

вам је заповедио, и одете да служите другим боговима, и станете им се клањати; и распалиће се гнев Господњи на вас, и нестане вас брзо с те добре земље, коју вам је дао.

24

Исусов последњи сабор. Смрт његова и Елеазарова. Укопавање костију Јосифових.

¹ Потом сабра Исус сва племена Израилјева у Сихем, и сазва старешине Израилјеве и поглаваре његове и судије његове и управитеље његове, и сташе пред Богом.

² И рече Исус свом народу: Овако вели Господ Бог Израилјев: С оне стране реке живеше некада оци ваши, Тара отац Аврамов и отац Нахоров, и служише другим боговима.

³ Али узех оца вашег Аврама испреко реке и проведох га кроз сву земљу хананску и умножих семе његово давши му Исака.

⁴ А Исаку дадох Јакова и Исава, и дадох Исаву гору Сир да је његова; а Јаков и синови његови сиђоше у Мисир.

⁵ И послах Мојсија и Арона, и мучих Мисир, како учиних усред њега, потом вас изведох.

⁶ А кад изведох из Мисира оце ваше, дођоше на море, а Мисирци гонише оце ваше с колима и с коњицима до Црвеног мора.

⁷ Тада завапише ка Господу, и поставих таму између вас и Мисираца, и наведох на њих море које их затрпа, и очи ваше видеше шта учиних од Мисираца; потом остасте у пустињи дуго времена.

⁸ Иза тога доведох вас у земљу Амореја који живљаху с оне стране Јордана; и они се побихе с вама, али их дадох вама у руке, те наследисте земљу њихову, и истребих их испред вас.

⁹ А Валак син Сефоров, цар моавски, подиже се да се бије с Израиљем, и посла те дозва Валама сина Веоровог да вас прокуне.

¹⁰ Али не хтех послушати Валама, те вас он још благослови, и избавих вас из руке његове.

¹¹ Потом пређосте преко Јордана, и дођосте под Јерихон, и бише се с вама Јерихоњани, Амореји и Ферезеји и Хананеји и Хетеји и Гергесеји и Јевеји и Јевусеји; и дадох их вама у руке.

¹² И послах пред вама стршљенове, који их изагнаше испред вас, два цара аморејска; не мачем твојим ни луком твојим.

¹³ И дадох вам земљу, коју не радисте, и градове, које не градисте, и у њима живите; из винограда и из маслиника, којих нисте садили, једете.

¹⁴ Зато сада бојте се Господа и служите Му верно и истинито; и поврзите богове, којима су служили оци ваши с оне стране реке и у Мисиру, па служите Господу.

¹⁵ Ако ли вам није драго служити Господу, изаберите себи данас коме ћете служити: или богове којима су служили оци ваши с оне стране реке, или богове Амореја у чијој земљи живите; а ја и дом мој служићемо Господу.

¹⁶ А народ одговори и рече: Не дај Боже да оставимо Господа да служимо другим боговима.

¹⁷ Јер Господ Бог наш, Он је извео нас и оце наше из земље мисирске, из дома ропског, и Он је учинио пред нашим очима оне знаке велике, и чувао нас целим путем којим идосмо, и по свим народима кроз које прођосмо.

¹⁸ И Господ је истерао испред нас све народе и Амореје, који живљаху у овој земљи; и ми ћемо

служити Господу, јер је Бог наш.

¹⁹ А Исус рече народу: Не можете служити Господу, јер је свет Бог, Бог ревнитељ, неће подносити ваше невере и ваше грехе.

²⁰ Кад оставите Господа и станете служити туђим боговима, окренуће се и зло ће вам учинити, и истребиће вас, пошто вам је добро чинио.

²¹ А народ рече Исусу: Не, него ћемо Господу служити.

²² А Исус рече народу: Сами сте себи сведоци да сте изабрали себи Господа да Му служите. И они рекоше: Сведоци смо.

²³ Поврзите дакле богове туђе што су међу вама, и привијте срце своје ка Господу Богу Израилљевом.

²⁴ А народ рече Исусу: Господу Богу свом служићемо и глас Његов слушаћемо.

²⁵ Тако учини Исус завет с народом онај дан и постави им уредбе и законе у Сихему.

²⁶ И записа Исус ове речи у књигу закона Божјег; и узевши камен велик подиже га онде под храстом који беше код светиње Господње.

²⁷ И рече Исус свом народу: Ево, камен овај нека вам буде сведочанство; јер је чуо све речи Господње, које нам је говорио; и нека вам буде сведочанство да не бисте слагали Богу свом.

²⁸ Потом распусти Исус народ, сваког на његово наследство.

²⁹ А после ових ствари умре Исус син Навин слуга Господњи, кад му беше сто и десет година.

³⁰ И погребеше га у међама наследства његовог у Тамнат-Сараху, који је у гори Јефремовој, са севера гори Гасу.

³¹ И служи Израилъ Господу свега века Исусовог и свега века старешина, које дуго живеше иза Исуса и који су знали сва дела Господња, која учини Израилъу.

³² И кости Јосифове, које донесоше синови Израилъеви из Мисира, погребеше у Сихему, у делу поља које је купио Јаков од синова Емора оца Сихемовог за сто новаца; и бише у синова Јосифових у наследству њиховом.

³³ И Елеазар син Аронов умре, и погребеше га на брду Финеса сина његовог, које му беше дано у гори Јефремовој.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8